

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Quod in Dei semper timore fit viuendum, atq[ue] hoc mundo parce
vtendum, Sermo II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

quoque delicto epulo ille hodie notatus, innocens non fuit. Conuiuabatur enim splendide. Siquidem de illo scriptum non est, quod reprehensus fuerit, quod bono tantum usus fuerit cibo, sed quod quotidie epulabatur splendide, ut intelligas ibi abundantiam, luxum & ostentationem. Quarto peccatur, temporalia bona seu diuitias nimis amando. De hoc genere diuitum erat qui ad Christum veniens interrogabat, quid ut saluus fieret, esset facturus. Qui cum Dei mandata iussus esset seruare, & ille se omnia seruasse iactaret, adiectum est à Domino: Vnum tibi deest: Si vis perfectus esse, vende & vende omnia quae possides, & da pauperibus, & habebis thesaurum in caelo. At ille tristis abcessit. Quare tristis abcessit? Quia ut sequitur, habebat possessiones multas, à quibus aegre patiebatur se auelli. Amabat enim eas: quare tristitia illi erat ab his diuidi. Dominus noster Iesus Christus nobis misericordiam suam largiatur, ut sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus aeterna. Qui cum Patre & Spiritu sancto vnus Deus viuunt & regnant in secula benedictus, Amen.

Lucæ 15.

III.

Math. 19.

SERMO II. IN EADEM DOMINICA.

Quod in Dei semper timore sit viuendum, atque hoc mundo parce vtendum.

Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno. Lucæ XVI. Non in fuggillationem cuiuspiam hic quicquam dicturus sum, sed ad omnium exhortationem: quandoquidem huius Dominicæ Euangelium hæc habet verba. Sciendum igitur, quamuis diuitias habere neque virtutis neque vitij sit, facit tamen corruptio nostra, tamen si opes iuste acquirere sint, ut his aut vix aut difficillime uti possint, qui habent eas, absque delicto. Aut enim tenacitas se admiscet, ut ubi ad pietatem, siue in Dei cultum, seu in animarum commodum liberaliter deberent erogari, tenacius retineantur, aut ubi ambitio & ostentatio nobis imperant, tam inutiliter quam absque ratione profundantur, aut certe voluptas ex diuitijs superbiatque, non necessitas nutritur atque fouetur. Itaque varia sunt diuitiarum pericula, è quibus occasiones innumerae generantur delinquendi. Vna res est tantum, qua diuitia salutem conferunt animarum, nempe ut contemnantur. Si has didiceris contemere, atque propter Christum non amare, tunc non nocebunt diuitia. Primo igitur si absque periculo vis esse diuitiarum, discite easdem non amare, discite in illis non gaudere, discite in illis consolationem non recipere. Gratias age Deo tuo, qui à mendicitate te seruans, absque grandi tuo labore te pascit. Cum videris egenum, ex animo illi compateri, & te illi tanquam ciui regni caelorum humilians, cogita propterea illi temporalia non esse data bona, quod recepturus sis à Deo aeterna. Tibi vero metue, ne propterea fortasse tu temporalia receperis à Deo bona, quod dicendum tibi sit in nouissimo: Fili recepisti bona in vita tua, sisque de numero illorum qui hic receperunt mercedem suam. Propter diuitias non optes honoratiores haberi, nec finas ut quasi famulus sacerdos te sequatur, aut ad mensam tibi seruiat. Affabilis esto ad omnes homines quasi illis finis: maxime autem pauperibus te exhibe communem, nec aliquid in

Diuitia quare hominibus nociunt.

Diues quomodo possit esse absque periculo diuitiarum.

Lucæ 16.

Math. 6.

te appareat, unde alijs praferaris quasi gloriosior. Esto diuitiarum tuarum Dominus, non seruus vt absque retractione cordis eas elargiri (vbi expecterit, aut vbi religio, Deive timor postulauerit) queas. Te ipsum verò dispensatorem temporalium bonorum, non possessorem arbitrare: ideo nulla sit tibi tristitia, nulla letitia, siue minuantur pecuniae siue augeantur. Itaque noli gaudere propter affluentiam temporalium rerum, in Deo tamen: in eius benignissima misericordia tibi gaudium sit, qui tibi indigno tantum dedit, & te ministrum suum constituit super bona sua, in pauperes, peregrinos, infirmos egenosq; distribuenda. Propter administrationem verò temporalium bonorum tu quoque vnus electorum sis, mercedem pauperum (quando quidem recipis ex diuitijs cunctis necessaria tantum) cum pauperibus accepturus. Noli quoque tristari, si tollantur tibi temporalia bona, sed recole ea tua non esse, nec amanda, sed cum Iob dicito: *Domnus dedit, Dominus abstulit, sicut Domino placet, in a factum est. Sit nomen Domini benedictum.* Noli nimium sollicitus esse pro tuis prolibus. Si timuerint ipsi Deum, sufficiet eis, quicquid eis iustorum honorum reliqueris. Qui enim te pascit, pascet quoque & filios tuos. Si verò impios reliqueris filios, tunc digni non sunt vt aureum habeant nummum. Absit igitur à te, vt propter proles aliquid aut facias, aut intermittas, quod à Domino in te fuerit arguendum. Charior sit tibi anima tua, quam proles tua. Ante omnia igitur miserere primum animae tuae placens Deo, filiis tuis, si fuerit in potestate tua, tantum relinque, vt non egeant. Pauperibus & egenis, si tibi multum fuerit, abundanter tribue: si parum, & hoc libenter in Dei amorem, & propter Dei amorem impende. In vtu temporalium bonorum vt ad gloriam Dei necessarijs vtaris, superflua, curiosa, ostentatiua & voluptuosa deuita. Potius cogita quam multos inde alere possis egenos ex his quae superflue alij inutiliterque consumunt. Postremo, vt Deum timeas, atque pra oculis habeas, semper versetur in corde tuo quod diuiti dictum est damnato, semper, quando ad voluptatem, luxum, gloriam vt siue ciborum siue vestium incitaris, haec vox sonet in corde tuo: *Fili recordare quae accepisti bona in vita tua, propterea nunc cruciaris. Responde igitur tibi ipsi:*

Abstine à me, vt bona mea hic recipiam. Ego ex omnibus bonis & donis Dei aliud non quaeram quam necessitatem & gloriam Dei. Scio non me hic posse habere felicitatem, sed futuram expectare. Quod vt melius possis, audi quid Ezechiel ex persona dicat Domini de Sodomitis, qui caelesti fuerunt igne consumpti: *Hae sunt iniquitates Sodomae superbia, saturitas panis & abundantia vitae & ocium: & manum egeno & pauperi non porrigebant.* Similia leguntur quoque de diuite epulone, bysso purpuraque vestito & quotidie conuiuante.

Certissima autem diuinae iustitiae regula est, vt sicut nihil bonum irremuneratum, ita nullum malum remanet impunitum. Deinde, quod nemo tam inuenitur bonus, qui non aliquid habeat quo delinquat: nemo tam iustus, qui non aliquando peccet. Sic nemo tam est prauus, qui non interdum & qui bonique non nihil agat. Caterum, sicut bonis delicta exigua bonitatem non adimunt omnem, ita prauos modica bona non efficiunt iustos. Qui ergo boni sunt pro leuioribus peccatis hic temporaliter affliguntur. Quam afflictionem quo & quiori animo mortales ferant, eo citius purgantur, &

Psalm. 16.
Dianx quā
do prodelle
possit.

Iob. 1.
Proli bus ne
parentes ni
mium time
ant pro diui
tiji.

Ecccl. 30.

Tob. 4.

Luc. 16.

Ezech. 16.

Regula di
uina iustitiae
certissima
quae.

rar, & regnum consequuntur beatum. Qui verò reprobis sunt, paucorum (quae hic gesserunt) bonorum retributionem hic quoque accipiunt temporalem: & pro peccatis magnis, quae hic expiari nequeunt sine charitate, penas dabunt postea sempiternas. Hic iam eligat quisque, vtrum velit aut temporaliter hic lugere ac pati incommoda, & tandem ab his non modo liberari, verum perpetuis etiam bonis frui aut bonis delectabilibus huius vitae affluere, franoque nullo obedire ac disciplina cohiberi, & tandem carcere perpetuo inferni obstringi? Huius enim rei causa Dominus Iesus historiam hanc recenset, duorum vitam dissimilem, exitum quoque & praemium dispar veriusque describens. Non est ut aut ore, aut ita viuens opere dicas: Ad patriam caelestem tendere volo, nec tamen temporalia haec gaudia non amare. Contradicit namque tibi Christus. *Nemo, inquit, potest duobus dominis servire. Aut enim vnum odio habebit, & alterum diliget, aut vnum sustinebit & alterum contemnet.* Quem vnum certè si obtinere volueritis, necessè est ut haec mundi gaudia non ametis. Quod nobis largiatur Iesus Christus in aeternum benedictus, Amen.

DOMINICA II. POST DOMINICAM S. TRINITATIS, Epistola prima Ioannis tertio.

Nolite mirari fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis, quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in se manentem. In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suum necesse habere, & clausit viscera sua ab eo, quomodo charitas Dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo neque lingua, sed opere & veritate.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

In hac epistola, quae Dominica hac legenda nobis praescribitur, praemotio fit nobis, ne exterreamur aduersitatibus, persecutionibus ac mundi odijs, quibus Dei seruos mundus premit, necessaria, recordantes illius Apostolicae sententiae: *Omnes qui pie volunt viuere in Christo, persecut. on impati-* 2. Tim. 3. entur: omnesque, quam hic Ioannes dicit: *Charissimi, nolite mirari si odit vos mundus.* Cum enim vos quicquid est mundi contemnatis, illi diligant qui filij sunt seculi & amici, magnificantes, necesse est, ut dissentias. Dissentiones autè & discordias sequuntur odia & persecutiones. Proinde Apostolis Saluator ad passionem iturus, praedixit: *si mundus vos odit, scitote quia me propterea vobis odio habuit.* Nã si de mundo esset mundus quod suum est, diligeret. Qui a verò de mundo non est, sed ego elegi vos de mundo propterea odit vos mundus. Sequitur: *Nos scimus quia translati sumus de morte culpae ad vitam gratiae, quia diligimus fratres.* Christo nobis hoc signum cõstituentem, quando dicebat: *In hoc cognoscite omnes*

LLL 4 q4